

100 JAAR STICHTSE CRICKET EN HOCKEY CLUB (SCHC) 1906-2006

Jelle van der Zee

De Bilt Station wordt Bilthoven, Bilthoven wordt villapark en er komt een cricket-oval. Maar de oude Hollandse hockeyspelregels vormen een breekpunt.

*De grote Bilthovense jongensdroom: 'The Oval' in je achtertuin.
Archief Familie Labouchère*

Dat De Bilt-Station op zeker een half uur lopen van De Bilt ligt, bezorgt bezoekers en plaatsgenoten veel ergernis, waardoor in 1916

het eerste gerucht gehoord wordt voor een betere naam. Ook gaat het met de villabouw ten noorden van de spoorlijn dermate crescendo dat projectontwikkelaars in hun met goud bedrukte brochures lyrische teksten lanceren over „...deze magneet voor allen, die gezondheid, kalmte en rust zoeken.” De gemeente doet er nog een schepje bovenop door het Heidepark aan te kopen en lucratief te bestemmen als het zesde noordelijke villapark in het nieuwe dorp Bilthoven... Halverwege de Gezichtslaan gaat dan ook nog een vermogende cricket- en voetbalinternational zo ver, dat hij

achter zijn nieuwe villa een complete cricket-oval laat aanleggen!

De hockeysers hebben op het exercitieterrein

ogenschijnlijk nergens last van. Onder de naam 'Utrecht' worden de heren in 1921 eindelijk eersteklassers en winnen ze zelfs in 1924 met de sinaasappelbal de nationale hockeydag op Waalsdorp! Maar de vermaledijde nieuwe Engelse spelregels brengen 'Utrecht' in 1925 op de rand van de afgrond: op tien spelers na hangt iedereen z'n stick aan de wilgen. Het einde nabij?

De Bilt-Buiten, Biltwijk, Bilthof of De Bilt-Hoog?

Het dorpje, dat langzaamaan ten noorden van de belangrijke spoorlijn Utrecht-Zwolle ontstaat, wordt sinds 1863 aangeduid met de naam De Bilt-Station. Deze naam blijkt echter voor verwarring te zorgen. Mensen die in De Bilt op bezoek gaan, blijken regelmatig de trein naar De Bilt-Station te nemen en omgekeerd nemen mensen die in De Bilt-Station willen zijn vaak, in Utrecht de tram naar De Bilt.

Om deze reden wordt in 1917 besloten de naam van het nieuwe dorp te veranderen. Tijdens een raadsvergadering op 23 mei 1917 worden diverse namen voorgesteld, waaronder De Bilt-Buiten, Biltwijk en De Leyen. Uiteindelijk wordt gekozen voor de naam Biltsche Duinen. Deze naam stuit echter op bezwaar van de Spoorwegen. Daarom wordt op 11 oktober

1917 een nieuwe raadsvergadering aan de naamgeving van het dorp gewijd. In deze vergadering worden wederom diverse namen besproken, zoals Leyenhoven, De Bilt-Hoog en Bilthof. Een meerderheid van de raad gaat uiteindelijk akkoord met de naam Bilthoven, voorgesteld door het raadslid dokter Melchior. Aan hem is de Melchior-bank op de kruising van de Nachtegaallaan en de Vinkenlaan gewijd. Voor insiders de eerste Stichtsche hangplek!

Bilthovense arbeiders op het Jodenkerkhof

Het is overigens niet allemaal rozengeur en maneschijn in het nieuwe Bilthoven. Langs de Julianalaan en achter de Vinkenlaan ligt een terrein dat het Jodenkerkhof wordt genoemd. Sinds 1600 mogen Joden, die uit Spanje en Portugal zijn gevlucht voor de inquisitie, zich vestigen in Nederland. Maar het duurt tot 1749 eerdad in Utrecht een Joodse Gemeente wordt toegestaan. In 1797 wordt door de Utrechtse 'Commissie tot de Heydevelden' ten noorden van De Bilt een begraafplaats toegewezen, waar overigens in 1806 maar één kind wordt begraven. Bij dit afgelegen Jodenkerkhof, later ook Jodendom genoemd, staan 15 eenvoudige huisjes die in 1876 'in een lange rij' zijn gebouwd, mogelijk als herstellingsoordje van een kerkgenootschap, en het eerste kerkje van

Bilthoven! Maar het wordt de armenbuurt van Bilthoven. Onze terreinknecht uit de twintiger jaren, Rinus Hofstede, komt er vandaan. De woningen in deze arbeidersbuurt steken af bij het nieuwe villadorp in opbouw. De 'Broederschap in Christus', geestverwanten van Kees Boeke, neemt het op voor de arbeiders die daar wonen en bekritiseert de 'schandelijke woningtoestand te Bilthoven' in haar tweewekelijkse 'Gemeenschapsblad', dat huis aan huis verspreid wordt in heel Bilthoven.

Samen met de Utrechtse Bouwassociatie wordt in 1922 de 'Stichting tot Verbetering der Volkshuisvesting' opgericht, met het doel in Bilthoven woningen voor minvermogenden te bouwen. Op het terrein van het Jodenkerkhof bouwt de stichting zes woningen. Meer zijn het er niet geworden. Al in 1925 strandt het initiatief van de stichting: het geld ontbreekt om het aangekochte terrein vol te bouwen. De gemeente koopt later het Jodenkerkhof en omgeving aan, sloopt alle huizen en vestigt er uiteindelijk het winkelcentrum De Kwinkelier.

Een domper op beter hockey op de heide

Nadat in het seizoen 1914-1915 het Bilthovense herenelftal als derde eindigt, bereikt het team zowel in 1916 als in 1917 de vierde plaats

van de afdeling. Een grote domper op de enthousiaste groei en bloei van de Utrechtse Gemengde Hockey Club is het in 1916 plotseling overlijden van voorzitter en animator

Het dameshockeyteam van Utrecht, 1914

Het damesteam van 'Utrecht' dat in 1914 kampioen van Nederland wordt. Let op de hoedjes, de shawls en de lange rokken met een bias. In het midden captain Maggy Jannette Walen. Ze gaan in 1915 als touring team naar Engeland.

Archief KNHB 25 jaar NHBB

Frans Jannette Walen op 45-jarige leeftijd. Samen met zijn echtgenote Maggy heeft hij de club tot een echte sportclub uitgebouwd, waarbij de discipline van Frans als luitenant-kolonel een nuttige rol heeft gespeeld. Frans heeft zich bovendien zeer verdienstelijk gemaakt

als secretaris-penningmeester van de Hockey- en Bandybond. Een functie die tot in de vijftiger

jaren beschouwd wordt als het onbezoldigd directeurschap van de Bond. Extra triest is het,

*Luchtfoto van het Kesslerveld. Linksonder nog een deel van de tennisbaan en het zwembad van de villa Zomerland. De grote andere villa's rond het veld werden door de familie-NV Propriëtas voor vrienden gebouwd
Collectie Familie Labouchère*

dat het echtpaar net een huis heeft laten bouwen in het toekomstige Bilthoven, maar dat nooit zal betrekken. Maggy is zo aangeslagen dat ze haar captaincy van de 'Utrecht'-dames opgeeft en terugkeert naar haar geboortestad Breda. Zowel het heren- als dameshockey ondervindt een zware terugval. In 1918 belanden de 'Utrecht'-heren zelfs op de voorlaatste plaats.

Nieuw elan op Stichtsche heide

Na het trieste dieptepunt van het heengaan van de twee belangrijkste steunpilaren van de hockeysport op de Stichtsche heide komt er toch een troonopvolger in de persoon van de jonge jurist H.C.L. 'Corstiaan' van Ginkel. Het lukt Corstiaan in 1919 (voor het eerst captain en later goed voor een onafgebroken rij van 250 wedstrijden in heren I) enkele nieuwe spelers te charteren, maar deze uitbreiding brengt niet veel verbetering. Het tweede elftal behaalt in de klasse 2B met jonge spelers echter een eerste plaats en dit blijkt de grondslag voor succes in de volgende jaren. In het seizoen 1920-1921 wordt de eerste plaats bezet, nadat dertien van de veertien wedstrijden gewonnen worden met 83 doelpunten voor en acht tegen. De promotiewedstrijden tegen Amsterdam I worden door 'Utrecht' met 1-0 en 4-2 gewonnen en hiermee heeft het verjongde

team bereikt wat voorgangers nooit is gelukt: herenhockeyers uit het Sticht naar de eerste klasse!

De spelers zijn: B.J.A. ter Veer, P.B. Kodde, J.F. Nieboer, captain van Ginkel, P. Ten Bouwhuis, F.J. Bosman, H. Wetselaar, J.F. van Nieuwkuyck, A.C. Nolst Trenité, C.L.W. Overman, J.P. Timmer en Rasch.

Oude Hollandse spelregels breken op

Dat het voor de heren in de nieuwe omgeving van de eerste klasse niet zo vlot zal gaan, blijkt al op de eerste hockeydag in de competitie van 1921-22, als met 3-1 in de eerste ronde van het Haagse TOGO (Tot Ons Genoegen Opgericht) wordt verloren. Niettemin weten de Stichtenaren op het laatste nippertje aan de laatste plaats in de competitie te ontkomen en de degradatie aan HOC (Haagse Odis Combinatie) over te laten. De beslissende wedstrijd tegen deze club wordt fortuinlijk gewonnen! Vrij snel daarna ontstaan echter problemen door niet alert te reageren op de invoering van nieuwe Engelse spelregels en zo gaat bijna alles verloren wat na jaren hard werken is opgebouwd.

Bilthoven, het bouwcentrum van Nederland

Ondertussen ontwikkelt zich een andere,

ongekend turbulente activiteit in het nieuwe villadorp Bilthoven, namelijk die van de villabouw. Worden in het tijdvak 1900 tot 1910 in Bilthoven 50 huizen gebouwd, in de periode 1910 tot 1920 zijn het er 175 en in de vijf jaar daarop 336! Bilthoven is 'in' en wordt het centrum van bouwactiviteiten in Midden-Nederland. Van heinde en verre stromen kooplustige Nederlanders naar dit villadorp: „slechts één uur sporen verwijderd van Rotterdam, Den Haag, Arnhem en Den Bosch en slechts driekwart uur van Amsterdam. Dit is de ideale woonplaats voor zakenmensen die zich na een dag van hard werken willen verpozen in deze prachtige streek, waaraan moeder Natuur zoveel kostbare gaven heeft geschonken.”

Het betreft de nieuwe villaparken *Ridderoord*, met de Gezichtslaam als centrum, geflankeerd door de nieuwe Van der Helstlaan, de Hobbemalaan en de Albert Cuyplaan, het villapark *Drakensteijn* met de Laurillardlaan en de Beetslaan en het *Oosterpark* met de Beethoven-, Mozart-, Sweelinck-, Haydn-, Schubert- en Wagnerlaan. Alle lanen zijn uitgefreesd in de jonge productiebossen, waarvan de bomen veertig jaar eerder waren geplant. De grondprijs bedraagt f 4,- per m².

Cottage- en countrypark Leyenhove

Spectaculair is het toekomstige hotelcomplex De Leyenhove, op de hoek van de Gezichtslaam.

Dé Kessler
Schilderij Yvonne Krayenhoff- Kessler

Rond de in 1903 gebouwde grote villa van baron Mackay is op een terrein van 10 hectare een hotelcomplex ontworpen. Het

Mr. dr. J.H.H. (Dé) Kessler (1892–1943): voetbalheld, olieged, cricketveld

Dé Kessler wordt met een zilveren lepel in de mond in Nederlands-Indië geboren. Vader heeft grote olieboringen gedaan en deze lucratief verkocht aan de Bataafse Petroleum Maatschappij. Het gezin gaat naar Den Haag waar Dé met z'n broer Tonny schittert als groot voetbaltalent bij HVV en begenadigd cricketer bij HCC. Dé Kessler speelt op z'n zeventiende de eerste van 21 voetbalinterlands. Tegelijkertijd toont hij zijn natuurlijke aanleg voor cricket en bouwt hij een internationale reputatie op.

Dé studeert eerst rechten, maar kiest daarna z'n favoriete studie kunstgeschiedenis in Utrecht, die hij bekroont met een dissertatie over de Middeleeuwse schilder Geertgen tot Sint Jans. Hij ontmoet er ook z'n aanstaande bruid en uit de riant familiepot mag de 27-jarige Dé in 1921 een stuk grond in het snelgroeïende Bilthoven-Noord uitzoeken. Hij kiest voor twee hectare bos aan de Gezichtslaan en twee hectare grasland, een uitloper van het Heidepark. In het bos komt de countryvilla Zomerland met tennisbaan en zwembad en op het grasland laat hij een cricket-oval aanleggen, compleet met gravelpitch en walletje.

Hij speelt er friendly games, heeft geen baan, maar doet kunstonderzoek en reist veel. Er komt in 1922 ook een thuisclub, de Stichtsche Cricket Club, waar hij en z'n broer Tonny de grote gangmakers zijn. In 1925 scoort hij op z'n eigen oval 227 runs, lange tijd een nationaal record. In 1927 stemt hij in met het verzoek om ook hockey op zijn oval toe te staan. Hij speelt na 1939 geen cricket meer omdat zijn lichaam de tol betaalt voor een leven van roken en drinken. In 1942 komt er bovendien een breuk met Tonny, die pro-Duits blijkt te zijn. Het grijpt hem zo aan dat hij, in combinatie met zijn zwakke gezondheid in Bilthoven in 1943 overlijdt, 51 jaar oud.

bestaat uit een hoofdgebouw met restaurant, zes gemeubileerde cottages, tien eveneens gemeubileerde bungalows en tennisbanen met een clubhuis. Het plan is maar gedeeltelijk uitgevoerd. Wel is nog een aantal huisjes in de

cottagestijl aan het begin van de Gezichtslaan te herkennen, zoals ook groepen huizen op de Van der Helstlaan een zekere cottagestijl met rode baksteen verraden. Hotel de Leyen krijgt een goede reputatie als hotel voor de betere

stand. De dansavonden met levende muziek in de Japanse tuin worden drukt bezocht en de tennisbanen worden tot na de Tweede Wereldoorlog door omwonenden gebruikt.

Golden boy uit Den Haag vindt landgoed van zijn dromen

Onder de grondkopers bevindt zich in 1921 de jonge Hagenaar Dé Kessler, zoon van een zeer gefortuneerde oliebaron. Hij is in Utrecht afgestudeerd als meester in de rechten en is bovendien gepromoveerd in kunstgeschiedenis. Op een receptie van een jaargenoot in Utrecht heeft hij zijn aanstaande bruid ontmoet en mag van zijn vader in het nieuwe Bilthoven met zijn bossen en heidevelden een stuk grond uitzoeken om een villa te laten bouwen. Dé laat zijn oog vallen op vier percelen grond halverwege de Gezichtslaan voor zijn droomvilla in Engelse countrystijl, compleet met rieten dak en daarachter, aan de andere zijde van de nieuwe Vermeerlaan, een groot heide- en grasland. Dé is verbijsterd. Hij loopt over het ruige terrein en meet van Noord naar Zuid 120 passen en van Oost naar West 100. „Yes” roept hij en geeft zijn fantasie de ruimte. „Dit is de ideale maat voor een echte cricket-oval naar Engels voorbeeld!” (ter plekke van de huidige Gerard Terborchlaan. Red.)

In één klap het mooiste cricketveld van Nederland ooit

Kessler keert laaiend enthousiast terug naar Den Haag, waar zijn familie en vrienden bij het roemruchte HCC zich al helemaal hun pied-à-terre in de bossen van Bilthoven kunnen voorstellen. Het landgoed wordt een beauty met een groot huis voor wel drie gezinnen en personeel en een door Copijn aangelegde tuin om te zoenen. Het krijgt de toepasselijke naam Zomerland. Het terrein wordt omgewerkt en ingezaaid met Engels raaigras. Er komt een walletje omheen voor de uitgeslagen ballen, een gravelpitch in het midden, witte houten screens in het verlengde van de pitch om goed zicht op de bal te houden en een klein theehuisje met waranda met het opschrift The Oval. Hier ligt op de aantrekkelijke zandgrond van de Utrechtse Heuvelrug en omgeven door groene naaldbossen, in één klap het mooiste cricketveld dat ooit in Nederland is aangelegd. En passant, of om de kosten te drukken, laat de familie Kessler voor bevriende belangstellenden nog drie grote villa's in de hoeken van het landgoed bouwen.

Stichtsche Cricket Club ziet het levenslicht

Dé Kessler had zich voorgesteld om met zijn nationale cricketvriendjes, zijn broer Tonny en

zijn neef Boelie, die later op de Ruysdaellaan komt wonen, 'friendly games' te spelen tegen Engelse gastteams, zoals de Free Foresters. Met de gastvrije ambiance van Zomerland is dat natuurlijk zeer aantrekkelijk, maar het leidt tot slechts enkele zomerwedstrijden. Het bestaan van deze unieke cricket-oval komt echter ook ter ore van andere cricket-enthousiastelingen, zoals jonkheer G.F. van Tets uit Zeist. Samen met graaf Van Lynden van Sandenburg uit Langbroek zoekt hij contact met Dé Kessler, die welwillend reageert. Kessler wordt op 28 februari 1922 in Zeist uitgenodigd een causerie te houden over Cricket, The King of Sports en in te stemmen met de oprichting van de Stichtsche Cricket Club. De tweede loot van de latere Stichtsche Cricket en Hockey Club ziet het levenslicht!

Hockeyers uit het dal en in het dal

In het seizoen 1922-1923 krabbelt het herenhockeyteam op de heide toch weer uit het dal en eindigt onder de naam 'Utrecht' als derde van onderen. En ze geven de moed niet op. Op de hockeydag te Waalsdorp wordt het seizoen 1923-1924 succesvol begonnen met winst voor 'Utrecht' en het daarmee verwerven van de door de Hockeybond ter ere van haar jubileum uitgeloopte Delftsblauwe bordjes. In de

competitie wordt door de heren de middelste plaats ingenomen doch van de dames is helaas niets bekend.

Een terrein aan de Jan Steenlaan wordt inmiddels ook gebruikt door de nieuwe Korfbalvereniging Bilthoven en als evenemententerrein door de Bilthovense Vereniging Plaatselijke Belangen.

Maar dan die vermaledijde spelregels

In 1925 vindt de hockeybond dat Nederland met het oog op de Olympische Spelen van 1928 in Amsterdam met de nieuwe internationale spelregels moet gaan spelen. Tot die tijd zijn de Hollandse spelregels nog gebaseerd op bandy (on the ice): twee maal 45 minuten op een groot voetbalveld, één scheidsrechter en een bandystick met twee platte kanten. Je mag de zachte, met touw omwikkelde oranje bal met de voet stoppen, wat tot 1938 ook bij de nieuwe regels bleef toegestaan. Voor veel mensen zijn de nieuwe spelregels op een kleiner veld en een stick met één platte kant, een buitenspelregel en een harde witte cricketbal, zo'n grote verandering dat ze hun stick aan de wilgen hangen. Het kost de jonge Utrechtse Gemengde Hockey Club dan ook veel oudere leden en sommige elftallen worden opgeheven. In het seizoen 1925-1926 wordt ter

kennismaking met een dubbele competitie gespeeld, één met oude Hollandse regels en één met de nieuwe internationale regels. De heren van 'Utrecht' slagen er niet in om algemeen enthousiasme voor de nieuwe spelregels te vinden en moeten met de tien overgeblevenen, waaronder jeugdspelers, het eerste-classeschap verdedigen tegen de Haagsche Lyceïsten. De laatste dappere Mohikanen zijn captain Van Ginkel, Beets, Van Reede, Timmer, De Mol van Otterloo, Heyning, De Blicck, Van Leeuwen, Vriensendorp en Muller. Het gevolg is degradatie naar de tweede klasse. Een

troosteloze toestand voor een club, waarvan de dames ooit landskampioen werden en de heren nog tot voor kort in de eerste klasse vertoefden.

Wordt Heidepark villapark?

Tot overmaat van ramp komt bij de hockeyperikelen in 1925 het gerucht dat de familie Van Boetzelaer het exercitieterrein en het heidepark zal gaan verkopen. Bemiddelaar mr. A.J. van den Broek, gevestigd aan de Frans Halslaan, heeft met enig belang voor de familie een schets gemaakt. Daarin wordt het 47 ha grote exercitieterrein opgedeeld in vijf kavels.

Te weten: een parkje van achttien ha bouwterrein voor kleine villa's ten noordoosten van de Van Oyensteeg à f 60.000,-, een drasland met vijver van elf ha à f 70.000,-, een strook van negen ha langs de Rubenslaan en de Frans Halslaan, te koop of te huur voor omwonenden à f 18.000,-, een sportterrein van zes ha ten noordwesten op de hoek van de Van Oyensteeg en de Jan Steenlaan à f 45.000,- en een onmiddellijk aan het toekomstige Verenigingsgebouw Concordia te verkopen zuidwestelijke hoek

Schets van bemiddelaar Van den Broek voor de indeling van de verkoopopties van het Heidepark - Archief Gemeente De Bilt

van drie ha à f 100.000,-. Totale vraagprijs f 293.000,-, een voor die tijd al zeer hoog bedrag! Omdat er voor de verkaveling, het drasland en de sportvelden gemeentelijke steun nodig is, wordt burgemeester baron Van Heemstra over het plan ingelicht. Maar ook in die tijd gaat de Bilthovense tamtam snel en stuurt het bestuur van de Vereniging Plaatselijke Belangen (waarin overigens een neef van Dé Kessler, de oogarts dr H.J. [Boelie] Kessler van de Ruysdaellaan) in januari 1925 een noodkreet naar het College van Burgemeester en Wethouders stuurt: „Als deze verkoop doorgaat leidt dit tot verkaveling van een der mooiste – indien niet hét mooiste – open terreinen van Bilthoven en speciaal, verlies van het meer direct aan de Jan Steenlaan gelegen gedeelte, waarop de sport wordt beoefend en feesten – in het bijzonder op Nationale Feestdagen – worden georganiseerd.”

Plan van Gemeentearchitect Vermaak voor 97 bouwkavels in het Heidepark - Archief Gemeente De Bilt

*Het eerste Stichtsche clubhuisje van de Utrechtse Gemengde Hockey Club op het Heidepark
Archief Tillemijn Geensen- Zwaardemaker*

Gemeente neemt wijs besluit en doet een plas

Het college van B. en W. en de gemeenteraad beseffen dat hier misschien het laatste vrije stukje natuur van Bilthoven dreigt te verdwijnen en besluit in 1926 om zelf het gedeelte ten zuidoosten van de Van Oyensteeg voor f 160.000,- aan te kopen en het vervolgens

zelf te verkavelen. Men denkt dan aan het behoud van een deel als natuur- en wandelpark en de verkoop van een 50 meter brede strook bouwgrond langs de Jan Steenlaan. Maar dit nobele plan kent geen genade bij de Financiële Commissie, die een geweldig kapitaalverlies vreest. Er komt een nieuw plan van gemeentearchitect P.J. Vermaak, waarin behalve een grote middenvijver, een sportveld en een feestterrein achter de Montessorischool, toch nog 97 bouwkavels op het Heidepark zijn geprojecteerd! Maar ook dit plan jaagt Plaatselijke Belangen en omwonenden in de gordijnen.

En weet u wat er toen gebeurde? Het college van B. en W. en de gemeenteraad dronken een glas, deden een plas en alles bleef zoals het was. Het Heidepark is gered, de Utrechtse Gemengde Hockey Club moddert voort met nieuwe spelregels, de korfbalclub Bilthoven mag ook nog even door, de drassige middenplas wordt later uitgegraven tot zijn huidige vorm en de kakkineuze viervoeters van Bilthoven kunnen er nog tot in lengte van jaren hun behoefte blijven doen...

Zieltogend bestaan

Het jaar 1926 is eigenlijk een rampjaar, want de Utrechtsche Gemengde Hockey Club

degradeert naar de tweede klasse. Er blijven slechts tien spelers over en er is maar weinig animo voor de nieuwe Engelse regels. De club lijdt een ziertogend bestaan. Het genoeglijke veld met het schuurtje op het Heidepark is toch eigenlijk maar een mollenweijtje en biedt weinig basis voor beter hockey en dus is er ook geen toekomst voor de club.

Slechts een paar honderd meter verderop speelt op een prachtig veld tussen de Vermeerlaan en de Frans Halslaan echter de Stichtsche Cricket Club SCC, het privé-clubje van Dé Kessler (zie kader) en als bewoner van het landgoed Zomerland schepper van zijn eigen 'oval' cricketground. Maar Kessler vertrekt in 1926 naar het buitenland en het prachtige cricketveld in de wonderschone omgeving dreigt voor de cricketers verloren te gaan. De club komt zelfs in financiële problemen. Enkele Bilthovenaren met sportende kinderen nemen dan het initiatief tot het vormen van een algemene sportclub, zowel voor hockey als voor cricket. Op de algemene ledenvergadering van SCC van 20 april 1927 is men het er over eens, dat SCC niet langer kan blijven bestaan. De heren cricketers accepteren het samengaan met de UGHC, zij het met bloedend hart. Zij vrezen namelijk dat het prachtige veld, dat 's winters onberoerd blijft, opdat de mat 's zomers

tot het mooiste veld in Nederland kan worden uitgeroepen, door de hockeyers zal worden vernield.

Een nieuwe club, een nieuwe naam

Op een vergadering op 15 mei 1927 in Hotel De Leyen, op de hoek van de Gezichtslaan en de Soestdijkseweg, wordt door een comité uit de SCC, onder leiding van de heren ir. Th.M. Mundt, ir. W. Hupkes en J.M. Kakebeke voorgesteld de SCC ten grave te dragen en over te gaan tot oprichting van de Stichtsche Cricket en Hockey Club, SCHC.

In 1952 schrijft ir. Hupkes, inmiddels oud-president-directeur van de Nederlandse Spoorwegen, hierover bij een jubileumviering: „Wij zijn benaderd door de heer Van Reede van de Utrechtsche Gemengde Hockey Club, die op het Heidepark speelde en volkomen op de flesch was. Wij zijn hierop ingegaan en hebben gelden bijeengebracht voor sanering van de UGHC.” Zo moest het clubhuisje van het oude Heidepark afgebroken worden. Het werd weer opgebouwd op de Kesslervelden als materiaalhoek en herenkleedkamer. Daar heeft het achter het clubhuis gestaan tot het einde van de Kesslervelden in 1954, toen SCHC weer terugkeerde naar het Heidepark.